

Lleida, 21 de gener 2026

EL PIRINEU NO POT CONTINUAR SENT LA RENÚNCIA PERMANENT

D'aquí a pocs dies es celebraran els Jocs Olímpics d'Hivern a les Dolomites (Alps italians), amb Cortina d'Ampezzo com a emblema i la ciutat de Milà, com a referència. Una de les grans destinacions d'esquí del món. Mentrestant, Catalunya observa des de la graderia allò que va decidir no disputar, tot i haver tingut una proposta guanyadora pròpia sobre la taula per als Jocs del 2026, que posteriorment, es va reconvertir en el debat del 2030 i que tampoc va aprofitar. **I no pas per manca de capacitat, sinó per manca de lideratge.**

La candidatura Barcelona-Pirineus 2026 va néixer en un context institucional, amb governs que, amb matisos, en van assumir l'estudi i l'exploració. Però el projecte es va anar diluint fins que definitivament l'exalcadessa de Barcelona, Ada Colau, va desestimar el projecte.

La candidatura Barcelona-Pirineus 2030 es va començar per una premissa insòlita: el Govern de la Generalitat, proposa sotmetre a referèndum un esdeveniment esportiu internacional de primer nivell. Un referèndum que, paradoxalment, mai no es va arribar a fer. No se'n va plantejar cap per als Jocs del 92, ni per a la Copa Amèrica de vela, ni per la Rider Cup, ni per al Mundial 2030 que tindrà una seu a Barcelona. Tampoc per altres grans esdeveniments esportius. Però, és clar, aleshores el centre era Barcelona. **Quan el centre és el Pirineu tot sembla més discutible, més fràgil, més prescindible.**

Aquesta és una de les grans contradiccions del país. Barcelona és una capital turística de primer nivell mundial. La costa catalana és una potència turística europea. Ambdues necessiten gestió, regulació i sostenibilitat, però no necessiten visibilitat. El Pirineu, en canvi, necessita projecció, inversió, relat i oportunitats. Necessita molt més suport institucional per competir en igualtat de condicions.

Aplicar el màxim nivell de rigor, de fre i d'exigència a territoris amb realitats tan diferents no és prudència: és desigualtat. A

partir d'aquí, el projecte olímpic es va anar degradant. Decisions incoherents, manca d'estratègia compartida, una lluita política amb Aragó que va servir d'excusa perfecta per bloquejar-ho tot. I, com a teló de fons, el discurs d'un populisme que es proclamava pro-Pirineu mentre assegurava, amb lleugeresa, que no hi hauria neu.

Som a l'hivern del 2026. Al Pirineu hi ha força neu, tot i reconeixem el canvi climàtic, pensem que tenim marge. La realitat ha desmentit, una vegada més, els arguments que es van utilitzar per justificar la renúncia. **La veritable tragèdia, però, no és només haver perdut uns Jocs.** És constatar que el Pirineu continua sense un projecte territorial clar de futur. Sense una visió ambiciosa. Sense una aposta estratègica sostinguda.

Mentre altres territoris utilitzen els grans esdeveniments per accelerar infraestructures, cohesió territorial i projecció internacional, **aquí hem optat per la comoditat de dir que "no toca"**. I gairebé mai no toca quan el benefici principal no recau sobre l'àrea metropolitana. Exceptuant quan toca recaptar. Per exemple, amb la taxa turística que ara ens volen duplicar.

Ens hem acostumat a gestionar el Pirineu com a postal i no com a projecte. A parlar de sostenibilitat mentre neguem oportunitats. A exigir equilibri territorial mentre perpetuem el desequilibri, cada vegada més distant. **Potser el que no toca és continuar acceptant aquesta inèrcia.**

L'esperança rau en el dia que el Pirineu desperti: políticament, socialment i institucionalment. El dia que deixem de demanar permís per reivindicar el que ens correspon. El dia que entenguem que **el desenvolupament del Pirineu no és una concessió, sinó una responsabilitat col·lectiva del país.**

Cal anar amb compte amb els populismes. N'hi ha de molts colors. Alguns criden contra el centralisme mentre consoliden, amb les seves decisions, el mateix abandonament que diuen combatre, buits de contingut i de projecte real.

El futur del Pirineu no es defensarà amb eslògans. Es defensarà amb projecte. I el projecte comença el dia que deixem d'acceptar que sempre siguem els que hem de renunciar.

Entitats signants:

Per a més informació:

Ana Sainz de la Maza, +34 651171185 ana@agendascomunes.com

Marta Casellas, 636118280 marta@agendascomunes.com

Hostaleria de Lleida, 973 24885